

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

3. Redemptoris & Domini &c. Bulla de Matrimonio inter Henricum VII. &
Elisabetham Filiam Eduardi IV. annô 1486.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

A N N O
1486.

fede indulgunt quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas, non facientes plenam & expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem & qualibet alia dictae sedis indulgentia generali, vel speciali cuiuscunque tenoris existat, per quam praesentibus non expressam vel totaliter non insertam effectus eorum impediri valeat quomodolibet vel differri, & de qua cuiusque toto tenore habenda sit in nostris litteris mentio specialis. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae Confirmationis, Approbationis, Pronuntiationis, Constitutionis, Declarationis, Suppletionis, Monitionis, Requisitionis, Inhibitionis, Voluntatis, Statuti, Decreti, Prohibitionis, Benedictionis, Concessionis, Mandati, & Derogationis infringere &c.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae millesimo, quadringentesimo octuagesimo sexto, sexto Calendas Aprilis Pontificatus nostri anno secundo.

III.
Ex ibid.
pag. 313.

Bulla de matrimonio inter Henricum septimum & Elizabetham Filiam Eduardi Quarti: anno 1486.

I N N O C E N T I U S E P I S C O P U S ,

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Redemptoris & Domini nostri Jesu Christi, qui ut humanum genus propter primi parentis lapsum Deo patri reconciliaret in Crucis ara mortem subire, & tandem ad caelos ascensurus, pacem discipulis suis testamento relinquere dignatus est, vices licet immeriti tenentes in terris, ea quae sacrorum Canonum temperato rigore pro fidelium quorumlibet, potissimum dignitatis & profapiae praerogativa fulgentium perpetua pace, & quiete, ac animarum salute, & ut fideles ipsi, suppressis quibusvis contentionum & dissidiorum fomentis, pacis & quietis amenitatis fruantur, provide sedis Apostolicae auctoritate facta, & concessa cognoscimus, ne in dubietatis scrupulum prolabantur, sed perpetuo, firma & illibata persistant, uberiori ejusdem sedis munimine roboramus, prout rerum & personarum qualitatibus inspectis, cognoscimus in Domino salubriter expedire. Dudum siquidem cum carissimus in Christo filius noster Henricus septimus Angliae Rex, & carissima in Christo filia Elizabetha Regina, & primogenita clarae memoriae Eduardi Quarti dicti Regni nuper Regis, illustres quarto & quarto consanguinitatis gradibus invicem conjuncti, pro pace in eorum Regno Angliae nutrienda & conservanda, invicem matrimonialiter copulari desiderarent. Venerabilis Frater noster Jacobus Episcopus Imolenis noster & sedis praedictae in Angliae praefato & Scotiae Regnis cum potestate Legati de latere Orator, & Commissarius, vigore quarundam aliarum nostrarum litterarum per quas inter caetera eidem Jacobo Episcopo cum

duodecim personis, quarto affinitatis vel consanguinitatis gradibus invicem se attingentibus & desiderantibus invicem matrimonialiter copulari, ut matrimonia inter se contrahere, & in eis sic contractis etiam remanere possent, dispensandi, prolemque per eos suscipiendam legitimam decernendi, facultatem concessimus; cum eisdem Henrico Rege, & Elizabetha Regina, ut impedimento consanguinitatis huiusmodi non obstante, matrimonium inter se contrahere, & in eo postquam contractum foret licite remanere possent, dispensavit, prolem ex huiusmodi inter eos tunc contrahendo matrimonio suscipiendam, legitimam decernendo, prout in ipsius Jacobi Episcopi litteris ejus sigillo munitis, quarum tenores praesentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, plenius dicitur contineri. Postmodum vero ut accepimus Henricus Rex & Elizabetha Regina praefati litterarum Jacobi Episcopi & dispensationis huiusmodi obtentu, matrimonium, inter se per verba legitime de praesenti contraxerunt, & cum solemnitatibus in dicto Regno Angliae observari solitis solemnizarunt, & tandem carnali copula consummarunt. Cum autem, sicut similiter accepimus, Henricus Rex & Elizabetha Regina praefati cupiant praemissis, pro eorum subsistentia firmiori, robor nostrae confirmationis adjici. Nos, qui Regis pacifici vestigia imitando inter fideles quoslibet, praecipue praecleari generis sublimitate conspicuos, ex quorum votivo successu plurimorum dependet salus fidelium, pacis & tranquillitatis commoda supremis desideriis affectamus, ut Henricus Rex & Elizabetha Regina praefati, libere & quiete, absque aliquo conscientiae scrupulo, in huiusmodi sic per eos contracto matrimonio perpetuo permanere valeant, & ne posterum de viribus ipsius matrimonii per quempiam haesitari contingat providere volentes, motu proprio, non ad ipsorum Henrici Regis & Elizabethae Reginae, vel alterius pro eis nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed de nostra deliberatione & voluntate, obtentam per eos, a dicto Episcopo & Nuncio dispensationem praedictam, & prout illam concernunt omniaque & singula in ejusdem Episcopi litteris praedictis contenta & inde secuta quaecunque auctoritate Apostolica, ex certa scientia & de plenitudine potestatis, tenore praesentium, confirmamus & approbamus, ac plenum firmitatis robor obtinuisse & obtinere, ipsumque matrimonium legitime contractum fuisse, & legitime fore in omnibus & per omnia perinde ac si cum eisdem Henrico Rege & Elizabetha Regina, ut impedimento praedicto non obstante, invicem matrimonialiter copulari, & in contracto postmodum per eos matrimonio remanere possent, suscipiendam ex illo prolem legitimam nuntiando alias juxta dictarum litterarum Episcopi praefati continentiam atque formam ab initio per nos dispensatum fuisset, & quae in praemissis a dicto Episcopo facta fuerunt a nobis immediate, nostroque proprio ore processissent, motu, scientia, & auctoritate similibus decernimus supplemusque omnes & singulos defectus tam juris, quam facti, ac etiam

A N N O
1486.

ANNO
1487.

solemnitatis forsitan omiffa, si qui forsitan intervenerint in eisdem. Eisdem Henricum Regem & Elizabetham Reginam ac matrimonium ipsum per eos contractum, Redemptoris præfati, ac Beati Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate benedicentes. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Nullo ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, approbationis, constitutionis, suppletionis, benedictionis, & voluntatis infringere &c.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Domini millesimo quadringentesimo octuagesimo sexto, Decimo Calendas Augusti, Pontificatus nostri anno secundo.

IV.
ibidem
Pag. 324.

Commissio Archiepiscopo Cantuariensi pro absolutione Tumultuantium: anno 1487.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

*Servus Servorum Dei, Venerabili Fratri
Archiepiscopo Cantuariensi, salutem &
Apostolicam Benedictionem.*

Apostolicæ sedis indefessa clementia lapsis, ad eam post excessum cum humilitate recurrentibus, persona libenter se propitiam, & benignam exhibere, & dum id humiliter petierint suæ pietatis gremium aperire consuevit. Dudum siquidem, pro conservanda pace, & quiete in Regno Angliæ, & ex certis aliis tunc expressis causis, per alias nostras litteras, motu proprio, & ex certa scientia, auctoritate Apostolica monuimus & requivimus omnes & singulos dicti Regni incolas & carissimi in Christo Filii nostri Henrici septimi Angliæ Regis illustris subditos, cujuscumque gradus, status, seu conditionis existerent, etiam si Ducali vel majori Dignitate fulgerent, eisque & cuilibet eorum, districte præcipiendo inhibuimus ne ipsi aut aliqui eorum novos tumultus occasione juris succedendi in dicto Regno, vel quovis quæsito colore aut quacunque alia causa in eodem Regno per se vel alium, seu alios movere seu moveri facere, aut paci & tranquillitati dicti Regni contravenire quovis modo præsumerent sub excommunicationis & majoris anathematis pœna, quam omnes & singuli hujusmodi tumultus novos excitantes vel excitari facientes, atque pacem & Regni præfati tranquillitatem perturbantes, aut prædictis contravenientes, ex tunc, cujuscumque, ut præfertur dignitatis, status, gradus, seu conditionis existerent, etiam si Ducali, aut majori præfulgerent dignitate, eo ipso incurrerent eosque incurrere, & illius vinculo innodatos, & involutos ipso facto esse, eisdem motu, scientia, & auctoritate volumus, statuimus, decrevimus, atque declaravimus. A quo quidem excommu-

ANNO
1487.

nicationis & anathematis vinculo, ab alio quam sede præfata, aut cui sedes ipsa id specialiter & specificè committeret, præterquam in mortis articulo constituti nequirent beneficium obtinere, prout in eisdem litteris plenius continetur. Cum autem sicut præfatus Rex nobis nuper exponi fecit, aliqui ex prædictis monitis, qui hujusmodi excommunicationis sententiam incurrerunt, desiderent, pro serenitate conscientiarum suarum ab illa absolvi, pro parte ejusdem Regis nobis fuit humiliter supplicatum ut ipsos, & eorum singulos ab hujusmodi excommunicationis sententia absolvi mandare, aliasque eis & eorum statui in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, attendentes quod præfata sedis exuberans clementia cum humilitate petentibus veniam non consuevit denegare, hujusmodi supplicationibus inclinati, fraternitati tuæ per Apostolica scripta committimus & mandamus quatinus per te, vel alium, seu alios idoneos, quos ad hoc duxeris eligendos, super quo tuam conscientiam oneramus omnes & singulos excommunicationis sententia hujusmodi innodatos, qui id humiliter petierint, ab illa auctoritate nostra, hac vice duntaxat absolvas in forma Ecclesiæ consueta; injunctis eis inter alia, sub virtute præstandi juramenti, quod de cætero talia non committent nec ea committentibus præstabant auxilium, consilium, vel favorem, ac pro modo culpæ pœnitentia salutari, & aliis quæ de jure fuerint injungenda: Non obstantibus præmissis ac Apostolicis, nec non bonæ memoriæ Ortonis & Ottoboni, olim in dicto Regno ejusdem sedis Legatorum, ac in provincialibus & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus & ordinationibus cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo octuagesimo septimo, octavo Id. Augusti, Pontificatus nostri anno tertio.